

Tárgy: bíróság tekintélyének lejárata (ügyvédi tevékenységen kívüli magatartás)

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2024.F.143/6.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a dr. [...] ügyvéd által képviselt dr. [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban, a 2024. június 10. napján, megtartott nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért a fegyelmi eljárást

megszünteti.

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

Indokolás

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő a Budapesti Ügyvédi Kamarához postai úton érkezett bejelentésében az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységen kívüli, saját perében, felperesként tanúsított magatartását kifogásolta.

A bejelentés alapján a vezető fegyelmi biztos határozatával elrendelte az előzetes vizsgálatot. Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyben igazoló jelentést nyújtott be és iratokat csatolt.

A vizsgálati eljárás eredményeként az eljáró fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd terhére rögzítette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a saját perében megtartott tárgyaláson a tárgyalás rendjét magatartásával, hangos közbeszólásaival zavarta, majd, miután az ítélethirdetés közben elhagyta a tárgyalót, kisvártatva mégis visszament és a bíróság méltóságát sértő módon viselkedett, amelynek következményeként a szóbeli indokolást a bíró befejezte. A tárgyalást követően a bíróság folyosóján az eljárás alá vont ügyvéd elállta a bejelentő útját, és fenyegető magatartást tanúsított vele szemben. A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint mindezen magatartásával az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 1. § (3) és az Etikai szabályzat 13.1. pontját, mellyel egy rendbeli, az Üttv. 107. § b) pontjába ütköző szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A megállapított tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd magánszemélyként polgári peres eljárást kezdeményezett gyermekével szemben jognyilatkozat pótlása, illetőleg ajándékozási szerződés létrehozása érdekében, melyben az alperes jogi képviselőt a bejelentő látta el.

A perben 2023. június 28. napján megtartott tárgyaláson jelen volt a tárgyalást vezető bíró, az eljárás alá vont ügyvéd, mint felperes és jogi képviselője, valamint az alperes és jogi képviselője, a bejelentő. Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson hangot adott a tárgyalás vezetésével összefüggő kifogásának, sérelmezte, hogy az eljáró bíró részére nem biztosította a személyes nyilatkozattétel lehetőségét. A tárgyaláson az eljáró bíró a perfelvételt lezárta, majd nyomban áttért az érdemi tárgyalásra és a törvényes figyelmeztetéseket követően a tárgyalást berekesztette.

Az eljárás alá vont ügyvéd a határozathirdetés közben, a szóbeli indokolás megkezdésekor indulatosan közbeszólt, hangot adott a bíróság eljárásával és döntésével összefüggésben nemtetszésének, majd jogi képviselőjével együtt kiment a tárgyalóból.

Az eljárás alá vont ügyvéd néhány perc elteltével visszament a tárgyalóterembe és jelezte, hogy az indokolást mégis meg kívánja hallgatni, azonban az eljáró bíró a kialakult tárgyalótermi helyzetre tekintettel az ítélet szóbeli indokolását befejezettnek nyilvánította, és a feleket kiküldte a tárgyalóteremből.

A tárgyalást követően az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között a bíróság folyosóján szóváltás alakult ki.

A bejelentő nyilatkozata:

A bejelentő a panaszában azzal a kifogással fordult a kamarához, hogy eljárás alá vont ügyvéd a per harmadik előkészítő ülésén, a tárgyalás alatt nehezen türtőztette magát, többször a perhez nem tartozó közbeszólásaival zavarta meg a tárgyalás rendjét, az ítélet rendelkező részének kihirdetését követően hangosan méltatlankodva, jogi képviselőjével együtt a tárgyalóteremből kirohant, majd oda rövid idő múlva hívatlanul visszatért, melynek során a bírói pulpitus ajtó felőli végénél állva hangosan szidta Magyarország bíróságát, a Törvényszéket, valamint az eljáró bíró személyét és ítélkezését is. A bejelentő álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd viselkedése túlment minden határon, mely helyzetet végül a bíróság azzal oldotta meg, hogy kiküldött mindenkit a tárgyalóteremből. A bejelentő állítása szerint ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalóterem kívül, a bíróság folyosóján elé állt, akadályozva azt, hogy elhagyja a helyszínt, és a személye ellen irányuló súlyos fenyegetéseket helyezett kilátásba, azt mondva neki, hogy „ki leszel csinálva”, „el leszel intézve”.

A fegyelmi tanács tárgyalásán tanúként meghallgatott bejelentő vallomásaiban fenntartotta a korábban írásban előadottakat. Arra vonatkozóan, hogy az eljárás alá vont ügyvéd pontosan milyen kifejezéseket használt, amelyek a perhez nem tartozók voltak, illetve pontosan milyen, a bíróság méltóságával ellentétes viselkedést tanúsított, nem tudott nyilatkozni. Vallomásaiban azt meg tudta erősíteni, hogy mind a tárgyalóteremben, mind azon kívül szóváltás alakult ki, azonban az elhangzottak pontos tartalmát nem tudta felidézni, pusztán az annak kapcsán benne kialakult benyomásokról tudott nyilatkozni. A fegyelmi eljárás kezdeményezésével összefüggésben akként nyilatkozott, hogy akkor érett meg benne a döntés, amikor értesítést kapott a kamarától, hogy vizsgálat indult vele szemben is az ügy kapcsán.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata:

Az eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt fegyelmi vétség elkövetését mind írásbeli beadványaiban, mind a tárgyalásokon tett nyilatkozataiban vitatta, álláspontja az eljárás során mindvégig az volt, hogy noha valóban felháborította a bíróság eljárása és döntése, magatartása nem volt olyan, ami az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyeztette volna. Az eljárás alá vont ügyvéd már a vizsgálati szakaszban hivatkozott arra, hogy az eljáró bíró a tárgyaláson nem engedte, hogy ténybeli kérdésekben a jogi képviselőjével konzultáljon, illetőleg a jogi képviselője nyilatkozatát félbeszakította és sértő módon kioktatta. Az eljárás alá vont ügyvéd sérelmezte, hogy az eljáró bíró megtagadta a jegyzőkönyv kijavítási és kiegészítési kérelmeit, valamint, hogy hiába kérte a jogi képviselője, ennek ellenére személyes meghallgatását nem engedélyezte. Az eljárás alá vont ügyvéd ezután több esetben jelezte, hogy Magyarországon bejegyzett ügyvédként eljárhat a saját ügyében, de a bíró ekkor sem engedte felszólalni, ezért a bíróval szemben elfogultsági kifogást terjesztett elő. Az eljárás alá vont ügyvéd szerint az eljáró bíró a tárgyalás során ellenszenvesnek mutatkozott, bizonyítási indítványait figyelmen kívül hagyta és a pernyertes alperesnek rendkívül magas perköltséget állapított meg. Az eljárás alá vont ügyvéd elismerte, hogy az indokolatlanul magas perköltség kapcsán megjegyezte, hogy „egy banánköztársaságban sincs ilyen eljárás, ami itt a teremben történik”. Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint azonban ekkor a bejelentő lépett fel vele szemben fenyegetően a tárgyalóteremben és a hangját felemelve ordította közvetlen az arcába, hogy „Menj ki innen!”. A bíró azonban nem lépett közbe, de az indokolást félbeszakította és mindenkit a tárgyaló elhagyására kért. Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy a bíróság folyosóján a bejelentő a „Nulla Béla”, a „Senkiházi”, valamint a „Menj innen te migráns!” kifejezésekkel illette. Az eljárás alá vont ügyvéd kiemelte, hogy a tárgyaláson magánszemélyként vett részt és ugyan valóban tett kísérletet arra, hogy ügyvédként járjon el, de azt az eljáró bíró nem engedélyezte. Az eljárás alá vont ügyvéd kifejtette, hogy ha a magatartása annyira fenyegető lett volna, mint ahogyan azt a bejelentő leírta, akkor a bíróság közbelépett volna.

Az eljárás alá vont ügyvéd vitatta, hogy akadályozta volna a bejelentőt a bíróságról való távozásban, és hogy a bejelentőt megfenyegette volna, állítása szerint ennek éppen az ellenkezője történt, a bejelentő lépett fel vele szemben fenyegetően.

Fenti előadásait az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tanács tárgyalásán történt meghallgatása alkalmával is fenntartotta. Előadta, hogy a lányával szemben indított per előzménye is már egy lelkileg igen megterhelő folyamat volt, és a perben tanúsított bírói magatartás is felháborította, mely a keresetét elutasító ítéletben, és a lánya javára törvénysértő módon megítélt perköltségben csúcsosodott ki. Hivatkozott arra is, hogy sem a bíró nem alkalmazott vele szemben semmilyen intézkedést, noha megtehetette volna, ha valóban úgy viselkedett volna, ahogyan a bejelentő állította, sem pedig a bejelentő nem fordult a kamarához, vagy más hatósághoz a történetek után közvetlenül, csak azt követően már, hogy ő kifogással élt a bejelentő magatartásával összefüggésben.

.-.-.

A fegyelmi tanács rendelkezésére állt az eljárás alá vont ügyvéd által a bejelentővel szemben indított előzetes vizsgálati ügy iratai közül az eljárás alá vont ügyvéd gyermeke, a perbeli alperes tanúként történt meghallgatásáról készült jegyzőkönyv. Meghallgatása során a tanú vallomásában elmondta, hogy édesapja, az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson többször ügyvédként kívánt felszólalni, de ennek a bíróság nem adott helyt. A tanú szerint a határozat kihirdetésekor édesapja magyarul kezdett el káromkodni, szidva a jelenlegi kormányt, a bíróságot, az eljárást, a bírót, közben pedig erősen gesztikulált, majd távozott az ügyvédjével együtt. Az eljárás alá vont ügyvéd a tanú elmondása szerint 1-1,5 perc múlva visszatért, amire a bíró tájékoztatta, hogy egyszer már elhagyta a tárgyalót, nincs lehetősége arra, hogy engedély nélkül visszajöjjön. Az eljárás alá vont ügyvéd ekkor újra szidni kezdte a bíróságot és a bírót is és közben a pulpitushoz közelített. A tanú szerint ekkor az eljárás alá vont ügyvéd az „ilyen egy banánköztársaságban sem történhet meg” kifejezést használta. A tanút az eljárás alá vont ügyvéd magatartása félelemmel töltötte el. A bejelentő ekkor az eljárás alá vont ügyvéd és a pulpitus közé állt és kérte, hogy hagyja abba a bíróság szidalmazását, amire az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője annyit mondott, hogy „ne szóljon az ügyfelemhez, ehhez nincs joga”. Ezt követően a bíró befejezte az ítélethirdetést és mindenkit kiküldött a tárgyalóból. A tanú vallomásában elmondta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalóból kifelé menet azt súgta a fülébe, hogy „ez az egész miattad van, ez az egész a Te hibád”. Ezt követően a folyósón a bejelentő félrevonult és levette a talárját, amikor az eljárás alá vont ügyvéd odalépett hozzá és azt mondta, hogy „tudod, ki vagyok én? Ki leszel csinálva, el leszel intézve”. Mindezt az eljárás alá vont ügyvéd a tanú szerint fenyegetően mondta, de a bejelentő még a szemkontaktust is kerülte vele, hogy elkerülje a konfliktus eszkalálódását. Ezután az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő elé állt és próbálta kiprovokálni, hogy őt a bejelentő mellkason lökje.

Az eljárás alá vont ügyvéd gyermekét a tárgyaláson a fegyelmi tanács is meghallgatta tanúként, aki ennek alkalmával annyiban finomította korábbi előadását, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azt, hogy a tárgyaláson nem kapott szót, normális hangnemben nehezményezte. Az eljárás alá vont ügyvéd ezt követő magatartásával összefüggésben a tanú a tárgyaláson részleteket, pontos kifejezéseket már nem tudott felidézni, azt nyilatkozta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd olyanokat mondott, hogy nem hiszi, hogy ilyesmi megtörténhet Magyarországon, ez egy banánköztársaságban sem történhet meg, ő el fog menni másodfokra is, hogy ez nem lehetséges és nem igazságos. A tanú nem emlékezett pontosan arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása stílusában mennyire volt kifogásolható, de mivel ezt ordítva, üvöltözve tette, ez önmagában megdöbbentő volt számára. Állította a tanú, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kirohanásában biztosan benne volt a kormány, a banánköztársaság, és a Fidesz szidása, és persze a bíróságé, illetve, hogy a bíróság elfogult, de, hogy mindez milyen kifejezésekkel történt, azt nem tudta visszaidézni. Elmondta a tanú, hogy miután kimentek a tárgyalóteremből, akkor az eljárás alá vont ügyvéd a fülébe súgta, hogy ez az egész miatta van, azután odalépett az ügyvédjéhez, aki éppen a talárját tette el, mondta neki, hogy „tudod, ki vagyok én, el leszel intézve, ki leszel csinálva”. Ekkor csak néhány centiméter volt közöttük, teljesen ráállt az ügyvédjére és mondogatta neki, hogy el lesz intézve. A tanú szerint mindezt azért csinálta, hogy valami fizikai kontaktot kieroszakoljon tőle, de ez nem sikerült. A tanú előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd viselkedése egyértelműen félelmet gerjesztett benne, mert tényleg úgy érezte, hogy van esély rá, hogy a bírót, vagy mást bántalmazni fog.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem csak magyarázott a bírónak, de gesztikulált és ment felé és úgy mondta a magáét. A tanú úgy értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ki akarta provokálni, hogy az ügyvédje valamilyen módon hozzáérjen, és ezt utóbb támadásként magyarázza.

Tanúként hallgatta meg a fegyelmi tanács M.M. ügyvédet, aki az eljárás alá vont ügyvéd képviselőjét látta el az eljárásban vizsgált perfelvételi tárgyaláson, és jelent volt a történetkénél.

A tanú elmondta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd valóban minősítette a bíróság eljárását, de a bíróság sem látott akkor arra szükségét, hogy bármiféle intézkedéssel éljen emiatt, rendbírságot nem szabott ki, és eljárást sem kezdeményezett vele szemben. Állította, hogy az alperesi jogi képviselő, a bejelentő volt az, aki a tárgyaláson fellépett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, a kettőjük közötti szóváltás volt az, ami miatt a bíró is azt mondta, hogy hagyja el mindenki a tárgyalótermet, és utóbb ez folytatódott a folyosón is. Arra nézve, hogy pontosan mi hangzott el, a tanú már nem tudott nyilatkozni. Azt megerősítette a tanú, hogy amikor a bíróság az ítélethirdetésbe belekezdett és ismertette a megítélt perköltség összegét, akkor az eljárás alá vont ügyvéd valóban minősítette a bíróság eljárását, majd kimentek a tárgyalóteremből. Elmondta a tanú, hogy rettentő magas volt a megítélt perköltség összege, 12 millió, ami maximum 4.6-4.7 millió körül lehetett volna a jogszabály alapján, ezért borult ki ennyire az eljárás alá vont ügyvéd. Elmondta a tanú, hogy részletes ítéletindokolás nem volt, amikor visszamentek a tárgyalóterembe, akkor az ügyfele már nem nagyon tudott semmit sem mondani, a bíró rögtön mondta, hogy ő már nem fog indokolni. Emlékezett a tanú arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azt mondta, hogy ilyen ítélet még egy banánköztársaságban sem születet meg. Megerősítette továbbá a tanú, hogy a bíró az ő nyilatkozatait is nagyon furcsán jegyzőkönyvezte, benne van a jegyzőkönyvben is, hogy ő maga is többször sérelmezte a bíró eljárását. Előadta, hogy a jegyzőkönyvben a felbőszült szót erősnek tartja, inkább az indulatos a találó kifejezés erre az esetre.

A tárgyalótermen kívül történetekkel összefüggésben a tanú már nem emlékezett arra, hogy ki mit mondott, nem emlékezett arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mondott-e olyat, hogy kicsinálja majd a kollégát, vagy, hogy nem tudja, kivel kezdett. A tárgyalóteremben elhangzottakkal összefüggésben a tanú elmondta, hogy nem volt sértő kifejezés sem az országra, sem a rendszerre, sem a bíróra, sem a Fideszre, sem más hasonlókra, csak az ítéletet kifogásolta az eljárás alá vont ügyvéd. Káromkodások sem hangoztak el részéről ennek során. Azt megerősítette a tanú, hogy rettentő kellemetlen helyzet volt, ami kialakult, az egész szóváltás teljesen értelmetlen volt számára, ő csak állt ott és a kezét tördelte, nem tudott mit kezdeni a helyzettel, nem volt hozzászokva, hogy ügyvédek így viselkedjenek egymással. Az eljárás alá vont ügyvéd magatartását annak tudta be, hogy egy családi vitába keveredett bele és ettől nyilván indulatosabb volt, mert volt érzelmi vonala is a dolgoknak.

A fegyelmi tanácsnak a fentiekben túl rendelkezésére állt továbbá okirati bizonyítékként a bejelentőnek a HL Ügyvédi Iroda részére 2023. június 3. napján írt levele, a bírósági tárgyalásról készült jegyzőkönyv, az eljárás alá vont ügyvédnek a Törvényszék elnöke részére 2023. július 4. napján írt panasz, HL ügyvédnek az eljárás alá vont ügyvéd képviselőjében a Törvényszék elnöke részére 2023. július 6. napján írt panasz, dr. M.M. ügyvéd 2023.06.28. napján Dr. HL ügyvéd részére készített feljegyzése a 2023. június 28. napján tartott bírósági tárgyalásról, valamint az eljárás alá vont ügyvéd gyermekének tanúként meghallgatásáról az előzetes vizsgálat során felvett jegyzőkönyv.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakat a lefolytatott bizonyítás eredményére tekintettel nem tartotta fenn. Hivatkozott arra, hogy a fegyelmi tanács részletes bizonyítást folytatott le, de annak során ellentétes nyilatkozatok születtek, az eljárás alá vont ügyvéd pedig következetesen tartotta magát ahhoz, hogy nem fenyegette sem a bíróságot, sem a másik jogi képviselőt. Azt elismerte, hogy a banánköztársaság megfogalmazást használta, de sem a bejelentő, sem a tanú nem tudtak arra vonatkozóan nyilatkozni, hogy pontosan milyen kifejezéseket használt az eljárás alá vont ügyvéd, így pontos tényállást megállapítani a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem lehetett. Az pedig, ami a bizonyítási eljárás eredményeképpen megállapítható volt, nem lépte át azt a határt, amely tevékenységen kívüli magatartás esetében még elfogadható, erre tekintettel a fegyelmi biztos végindítványában az eljárás alá vont ügyvéddel szemben indult fegyelmi eljárásnak az Üttv. 131. § (3) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetésére tett indítványt.

Az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője záró felszólalásában szintén az eljárás megszüntetésére tett indítványt. Hivatkozott arra, hogy a folyosón történtek nem képezhetik fegyelmi eljárás tárgyát, mivel, az nem lehet fegyelmi vétség, hogy ott mi történt a felek között. Előadta továbbá, hogy az eljárás alá vont ügyvéd lányának a vallomása a hamis tanúzás határát is súrolta.

Az eljárás alá vont ügyvéd lánya láthatóan perben és haragban áll az eljárás alá vont ügyvéddel, ezért kérte az ő vallomásának kirekesztését. Az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője álláspontja szerint az ügyfele banánköztársaságos megjegyzése nem lépte át azt a határt, ami a véleménynyilvánításba még belefér.

Az eljárás alá vont ügyvéd záró felszólalása:

Az eljárás alá vont ügyvéd záró felszólalásában maga is az eljárás megszüntetésére tett indítványt. Hivatkozott arra, hogy nem történtek olyan dolgok, amiket a bejelentő leírt. Nem engedte a bíró, hogy elmondja a saját álláspontját, ez volt a konfliktus helyzet kiváltó oka. Előadta, hogy vállalta mindenkivel szemben, amit mondott, és bízott abban, hogy van hangfelvétel, kérte is, hogy adják ki azt részére, később derült ki, hogy a kamerák hangot nem rögzítenek. Hivatkozott arra is, hogy a bejelentő másfél hónappal később akkor tette meg vele szemben a panaszt, amikor már tudta, hogy nincs hangfelvétel, továbbá arra is, hogy ha nagyon mérges, akkor arabul szokott káromkodni, nem magyarul, sosem tesz olyat, hogy a bíróságon káromkodjon.

A fegyelmi tanács döntése:

A fegyelmi tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett **végindítványt megalapozottnak találta.**

A fegyelmi tanács a tényállást a bejelentésben tett tényelődadás, az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, a tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló okiratok egybevetése alapján állapította meg.

A tényállás megállapítása során a fegyelmi tanácsnak a rendelkezésére álló bizonyítékokat kellett mérlegelnie, amely mérlegelés során arra az eredményre jutott, hogy kétséget kizáróan kizárólag azt lehetett megállapítani, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalóteremben hangot adott a bírói pervezetéssel kapcsolatos kifogásainak, illetve az ítélet rendelkező részének kihirdetését követően indulatosan reagált a bíróság ítéletére, és ennek során szóváltásba keveredett a bejelentővel is, mely szóváltás a tárgyalóterem kívül is folytatódott kettejük között. Azt, hogy ez a szóváltás pontosan milyen hangnemben, milyen kifejezésekkel történt, a fegyelmi tanács számára már nem volt rekonstruálható, e körben ugyanis a felek - perbeli állásuktól függően - igen eltérő tényállításokat tettek, mely tényállítások közti ellentmondások az érintettek tárgyaláson történt meghallgatása útján sem voltak tisztázhatók.

A tárgyaláson ugyanis a meghallgatott személyek továbbra is eltérően adták elő a történeteket, arra pedig már nem tudtak visszaemlékezni, hogy kinek a részéről pontosan mi hangzott el, így leginkább csak a saját benyomásaikról tudtak nyilatkozni, amit nyilvánvalóan determinált saját perbeli pozíciójuk is, így erre objektív tényállítás alapozni a fegyelmi eljárás során nem lehetett. A fegyelmi tanács ekként a kétséget kizáróan nem tisztázott, meg nem állapítható, a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban az eljárás alá vont ügyvéd terhére értékelt tényeket nem tudta a tényállás részeként megállapítani.

Az Üttv. 107. § b) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető, vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Jelen ügyben nem volt kérdéses, hogy eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt cselekményt nem ügyvédi hivatása körében eljárva, ügyvédi tevékenysége gyakorlása során, hanem az általa indított perben, peres félként eljárva követte el, így magatartása értékelése során nem a hivatás gyakorlása esetére irányadó magatartási normákból kellett kiindulni, függetlenül attól, hogy a kifogásolt magatartás tanúsítására bíróságon került sor. Jelen esetben kizárólag annak volt jelentősége, hogy a tényállás részeként megállapítható eljárás alá vonti magatartás minősíthető-e olyanként, amely az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan sérti. E körben a fegyelmi tanács nem értett egyet az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselőjének azon jogi álláspontjával, miszerint indifferens az, hogy egy ügyvéd hogyan viselkedik akkor, amikor nem ügyvédi minőségében jár el, lévén, hogy erre vonatkozóan nincsenek irányadó hivatásrendi normák, amelyeket meg kellene tartani.

Az Üttv. 107. § b) pontja ugyanis az ügyvédi tevékenységen kívüli magatartással összefüggésben is azt a követelményt rója az ügyvédi hivatásrendet választókra, hogy viselkedésük során ne veszélyeztessék az ügyvédi hivatás tekintélyét. Mivel e körben további tételes jogi előírást sem az Üttv., sem az egyéb hivatásrendi normák nem tartalmaznak, így abban a kérdésben, hogy az adott cselekmény az Üttv. 107. § b) pontja szerinti eredménnyel járt-e, esetről esetre a fegyelmi tanácsoknak kell mérlegelési jogkörükben eljárva dönteniük, támaszkodva az e körben már kialakult gyakorlatra is.

Jelen ügyben a fegyelmi tanács egyetértett a fegyelmi biztossal abban, hogy nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy az eljárás alá vont ügyvéd részéről valóban olyan tartalmú, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, megalázó kijelentések hangoztak volna el, amelyek az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan sértették volna. Az eljárás alá vont ügyvéd részéről általa is elismerten elhangzott egyetlen mondat, miszerint „egy banánköztársaságban sincs ilyen eljárás, ami itt a teremben történik”, nem tekinthető olyan kijelentésnek, amellyel az eljárás alá vont ügyvéd átlépte volna a vélemény-nyilvánítás megengedhetőségének határait, különösen egy olyan eljárásban, ahol ő, mint peres fél vett részt. A perben érintett fél – különösen, ha az adott per a fél saját családtagjaival szemben folyik – sokkal inkább involválódik érzelmileg, mint egy jogi képviselő, amely adott esetben az indulatain való uralkodást is megnehezítheti, ez azonban – nyilvánvalóan bizonyos határok között – még nem feltétlenül kell, eredményezze, hogy valaki ügyvédi tevékenységen kívüli magatartásával fegyelmi vétséget kövessen el. Jelen ügyben, mivel azon túl, hogy az eljárás alá vont ügyvéd indulatosan lépett fel, kritizálta a bíróság döntését, illetve szóváltásba keveredett az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, egyéb konkrét tények nem voltak kétséget kizáróan megállapíthatók, nem lehetett azt a következtetést levonni, hogy magatartásával az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyeztette volna.

Fentiek alapján a fegyelmi tanács arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi vétséget nem követett el, amelyre tekintettel a fegyelmi eljárást az Üttv. 131. § (3) bekezdés b) pontja alapján fegyelmi vétség hiányában megszüntette.

A jelen eljárással felmerült költséget a FESZ 40.6. pontja alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. augusztus 24. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 143.)